

Uzasadnienie

W dniu 18 września 2017 r. do Starostwa Powiatowego w Żaganiu wpłynęła skarga Pana ..... za pośrednictwem Lubuskiego Kuratora Oświaty w Gorzowie Wlkp. na działalność dyrektora Zespołu Szkół Technicznych i Licealnych w Żaganiu.

W przedmiotowej skardze skarżący odnosi się do zeznań składanych przez dyrektora przed Komisją Dyscyplinarną w dniu 20 kwietnia 2017 r. dotyczących pogroźek pod adresem szkoły i osoby dyrektora. Zdaniem skarżącego, nie uzyskał on również odpowiedzi na pytania skierowane do dyrektora placówki podczas Rady Pedagogicznej w dniu 25 kwietnia 2017 r. Skarżący wniósł o zbadanie, jakiej treści pogrozki przychodziły na skrzynkę mailową szkoły, zwrócił się z pytaniem czy treść pogroźek stanowiła bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa placówki oraz czy dyrektor dopełnił obowiązków służbowych reagując na pogrozki i informując odpowiednie służby.

Rada Powiatu po zapoznaniu się z pisemną odpowiedzią dyrektora w powyższej sprawie oraz po wysłuchaniu wyjaśnień złożonych w dniu 27 października 2017 r. ustaliła:

1.w zakresie zeznań składanych przez dyrektora przed Komisją Dyscyplinarną w dniu 20 kwietnia 2017 r.

Stwierdzić należy, że w przypadku uznania przez skarżącego, iż dyrektor Zespołu Szkół Technicznych i Licealnych w Żaganiu mógł dopuścić się czynu polegającego na składaniu fałszywych zeznań w dniu 20 kwietnia 2017 r. przed Komisją Dyscyplinarną to skarżący winien złożyć zawiadomienie do odpowiednich organów ścigania. Rada Powiatu nie posiada wiedzy ani możliwości uzyskania materiałów z tej komisji, a tym samym nie jest kompetentna do ustalenia czy dyrektor rzeczywiście mógł naruszyć art. 233 kk.

2.w zakresie pogroźek pod adresem szkoły i osoby dyrektora

Dyrektor ustosunkowując się do przedmiotowej skargi potwierdził, że sprawa pana ..... wzbudziła wiele emocji w środowisku powiatu żagańskiego i całego kraju. Pan ..... poprzez strony internetowe i media społecznościowe przedstawiał swoje subiektywne zdanie na temat całej sprawy. Taka sytuacja spowodowała, że o szkole i osobie dyrektora można było usłyszeć na wielu portalach internetowych, stacjach telewizyjnych i radiowych. Na skrzynki mailowe szkoły i Starostwa Powiatowego w Żaganiu przychodziły maile, w których można było znaleźć słowa: „stanowczo żądam”, „niezastosowanie się do mojego żądania może skutkować skargą”, „hańba szkole i starostwu”, „wzywam pana dyrektora do zaprzestania”, „liczcie się z konsekwencjami tego nierozważnego kroku”, „takie praktyki są niedopuszczalne i karygodne”, „Muppet Show starosty i dyrektora”. Dyrektor przedstawił materiał dowodowy w postaci wydruków maili i stron internetowych. Potwierdził również, że w tamtym okresie odbierał telefony w tej sprawie, które często były agresywne. Dyrektor nadmienił, że były również osoby, które zarówno prywatnie jak i w mediach wyrażały opinię, że takie zachowanie ..... jest niedopuszczalne. Rozumiały, że w sprawie nie chodziło o „ucho prezesa”, ale o używanie przez ..... słów wulgarnych w obszarze dostępnym dla uczniów.

Sprawa została przedyskutowana w gronie kierownictwa szkoły w dniu 27 kwietnia 2017 r. Podczas spotkania dyrekcji wspólnie ustalono, że szum medialny dotyczący tej sprawy stwarza złą atmosferę wokół szkoły i osoby dyrektora.

W związku z postępowaniem Rzecznika Dyscyplinarnego dla Nauczycieli przy Wojewodzie Lubuskim dyrektor uznał sprawę za rozstrzygniętą.

Dnia 5 czerwca 2017 r. skarżący reprezentowany przez pełnomocnika wystosował pismo, w którym wzywał dyrektora do zaprzestania naruszeń dóbr osobistych pod rygorem podjęcia kroków prawnych. Dyrektor w odpowiedzi na w/w pismo zakwestionował podstawę faktyczną i prawną roszczenia o ochronę dóbr osobistych oraz żądania zadośćuczynienia pieniężnego.

Na dzień zdarzeń opisanych w skardze obowiązywała ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania pozwala stwierdzić, iż przesyłane treści przez osoby trzecie pocztą elektroniczną jak również telefonicznie były dla dyrektora szkoły nie tylko uciążliwe, ale również stanowiły formę zniesławienia dyrektora. Zgodnie jednak z treścią art. 212 kodeksu karnego przestępstwo zniesławienia ścigane jest z oskarżenia prywatnego. Co tyczy się zaś słów „fala agresywnych treści” i „zasypywana pogrozkami”, Rada Powiatu uznała, iż dyrektor miał subiektywne prawo uważać, iż kierowane treści rzeczywiście stanowią to o czym mówił. Należy uznać tym samym, że dyrektor swoimi wypowiedziami przed Komisją Dyscyplinarną zacytowanymi przez skarżącego w skardze nie uchybił swoim uprawnieniom, nie naruszył nałożonych na niego ustawą z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (obowiązującą na tamten czas) obowiązków. Atmosfera, która wytworzyła się m.in. również przez działania skarżącego oraz osób z nim współpracujących mogła wywołać poczucie swoistego rodzaju zagrożenia dla działań dyrektora i placówki przez niego reprezentowanej. Niewątpliwie utrudniała normalne funkcjonowanie, a także w odbiorze społecznym oceniana była negatywnie. Odnosząc się do kwestii braku odpowiedzi przez dyrektora na pytania skarżącego w toku postępowania przed Komisją Dyscyplinarną, Rada Powiatu stwierdza, iż nie jest kompetentna do ustosunkowywania się do powyższych zarzutów ponieważ po pierwsze nie ma możliwości wglądu do pełnej dokumentacji z tego postępowania o czym wyżej nadmieniam. Po wtóre dyrektor składał w tym postępowaniu zeznania w charakterze świadka, a zatem jego zachowanie w tym postępowaniu nie podlega ocenie organu prowadzącego jako pracodawcy. Podobnie ocenić należy pierwszy z zarzutów skarżącego dotyczący składania przez dyrektora zeznań pod odpowiedzialnością karną. W świetle powyższego Rada Powiatu stwierdza, iż nie doszło ze strony dyrektora do naruszenia przepisów art. 39. ust. 1 pkt. 1 do 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, albowiem nie uchybił on swoimi czynnościami, wizerunkowi szkoły, prawidłowo kierował i kieruje działalnością szkoły oraz w sposób odpowiedni reprezentuje ją na zewnątrz. W ocenie Rady w sposób prawidłowy sprawuje nadzór pedagogiczny nad podległymi mu nauczycielami. Rada również nie dopatrzyła się, aby dyrektor w jakikolwiek sposób uchybił swoim zadaniom polegającym na sprawowaniu opieki nad uczniami.

Na podstawie art. 229 pkt 4 KPA organem właściwym do rozpoznawania skarg na dyrektora jednostki organizacyjnej jest Rada Powiatu, w związku z tym Rada Powiatu w dniu 12 grudnia 2017 r. na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, podjęła stosowną uchwałę.

Zgodnie z przepisem art. 238 § 1 zd. 2 KPA pouczam skarżącego o treści 239 § 1 KPA stanowiącego, że w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.